

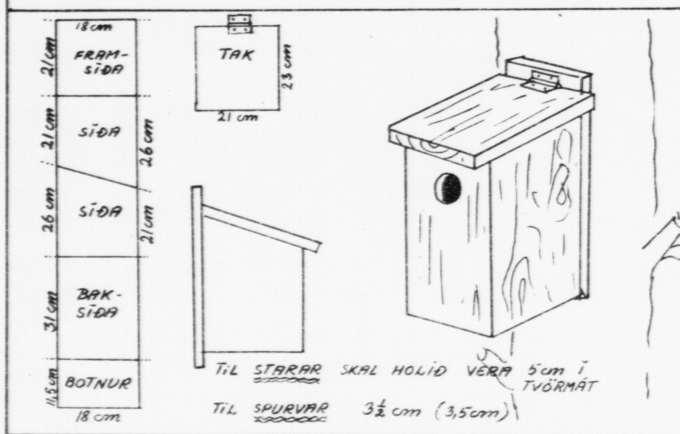

BARNNA-SÍÐAN

Inge Johannesen, Viðareidi

DUGIR TÚ AT GERA EITT FUGLABÚR!

Skriva nøvnini og send tey til mín, so kasta vit lut um ein vinning

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Við Hades-áarbakkan

Bjargað frá deyðanum

15. partur:

14. partur:

«Hvat tað so er, so vil eg royna at hjálpa tí!» hugsaði hann, mestsum bara fyrri at erra seg eitt sindur.

Hann royndi at gera opningin rúmari. Fekk við nógv stríð skrátt nakrar steinar leysar í rivuni, so holið varð størri.

Knappliga leyp okkurt beint í andlitið á honum. Pambo leyp ræðsluligin undan, men greip samstundis um hetta. Hann hevði fangað irbissin! Tann irbissin, sum Basilius og tey høvdu slept leysum, tá ið tey vórðu noyð at rýma úr Pan-hellinum! Hann hevði so kropið seg fastan í hasi rivuni og slapp ikki útaftur. Svongdin fekk hann at yla so ónskriliga, at hermenninir flýddu.

Fyrst gjørdist Pambo í óðini. Men so læði hann hart. Hann kom at hugsa um, at tveir og tjúgu av teim raskastu rómversku hermonnunum vóru flýddir undan hesum fitta, yndisliga djórinum!

Men nú hevði hann í hvussu er eitt trygt náttarskjóll. Hermenninir komu í hvussu er ikki aftur higir í bræði.

Pambo streyk blidliga eftir skinninum á djórinum. So fann hann sær ein tóman posa og reiddi sær ból á honum. Irbissurin kreyp alskinn inn til hansara eins og ein ketta.

Morgunin eftir dró Difilus, sum hann var vanur, forhangioð frá hellismunnanum. Hann hugdi útav at vita, um broytingin hevði verið um náttina. Har sást einki til teir rómversku hermenninar.

Tað var so skýmlegt í hellinum, at hann kundi liggja ekkaleysur og kanna, allan dalin gjølla, uttan at nakar, um so var, at onkur var á fjallinum hinumegin, kundi siggja hann.

Móðurin gjørdi morgunmatin til. Børnini beindu rekkjuvæðirnar burtur, og Basilius sat og blaðaði í nøkrum pergament-ørkum. «Tað sæst onki til teir rómversku hermenninar longur», segði Difilus.

«Jú, har, — við Herkules! Pambo! — Teir taka hann!»

«Hvat sigur tú? — Hvat er á vási?»

Inni í hellinum róptu tey hvør í sínum lagi.

«Tíð so við tykkum!»

Úr liðini hinumegin hoyrdist málan og gangur.

«Har, harri — Pambo!»

Alt húskið leyp út í hellismunnan.

«Ansa tær, genta mín! — Ikki er vert, at teir siggja okkum beinanvegin!»

Basilius tók í Cyrillu og togaði hana longur inn.

Kurvamakarinn kom rennandi á skák niðan liðina.

Fyra ella fimm hermenn vóru eftir honum einar fimti metrar aftari. Knappliga komu fimm-seks hermenn undan røðini á fjallinum, so slapp Pambo ikki tann vegin.

Franshild

Ver við

til at gera barnasiðuna meira spennandi!

Send okkum nakrar tekningar, nakrar smáar søgur ella myndir, sum tú sjálvur hevur tikið av fuglum.